

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

På en iskold og vindblæst vinterdag som netop dag kan det forekomme nogle en anelse mærkværdigt, at Folketinget skal til at diskutere grundloven, for vi har jo en god tradition for, at lige præcis når sommeren for alvor er begyndt, på grundlovsdagen den 5. juni, holder vi en fest. Vi holder en grundlovsfest, vi fejrer vores grundlov, vi taler om det danske demokrati, vi glæder os over, at vi lever i et land i frihed og fordragelighed, og vi bruger derfor grundlovsdagen som en festdag, der markeres med glæde fra alle sider.

Samtidig bruges grundlovsdagen også til at diskutere, om grundlovens grundlag skal ændres. Der gøres status. Har man det forgangne år opdaget, at der er problemer med vores grundlov?

Derfor kunne det have været passende, om vi havde haft denne debat på en grundlovsdag, men Folketinget har jo tradition for, at man starter sommerpausen umiddelbart før grundlovsdagen, og derfor har vi fundet det mest hensigtsmæssigt, at vi får debatten nu.

Det skyldes, at der på det seneste er flere og flere, der både taler om og skriver om, at der er et stort behov for at få vores grundlov moderniseret eller på anden vis ændret. Vi har et ønske om at få klarhed over, hvorvidt der blot er tale om politisk markering uden substans, eller om der rent faktisk er et ægte ønske om at få sat gang i grundlovsændringerne. Vi har fundet, at det var mest hensigtsmæssigt at få den debat netop her i Folketingssalen, og derfor glæder vi os til i første omgang at høre statsministerens besvarelse og senere partiernes synspunkter.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

En debat om grundloven er en vigtig debat. Vigtig, fordi det er en debat om demokratiet, og vigtig specielt i vores tid, fordi vores tid jo ikke er kendetegnet ved, at det er så let at få overblik, at få tid til fordybelse, at få gjort tingene overskuelige. Mediernes hastighed, tv's tilsvarende hastighed og klip, verdens både overskuelighed og alligevel det modsatte og øns egen søgen efter værdier, man måske en gang imellem føler er forsvundet, gør, at debat om grundloven og dermed debat om vores demokrati er en vigtig

debat. Derfor skal den være velkommen også i dag.

Jeg kommer til at tænke på, at vi for vel små to år siden – nærmere betegnet den 25. april 1995 – sidst havde lejlighed til her i Folketinget at drøfte spørgsmålet om nedsættelse af en grundlovskommission.

Vores drøftelser dengang var samlet om et forslag til folketingsbeslutning, som SF havde fremsat. Det blev ikke til noget dengang, da det som bekendt kun fandt støtte fra SF og Enhedslisten. Nu har SF genfremsat sit forslag i en lettere revideret udgave, og vi vil senere i dag få lejlighed til at drøfte det. Det glæder jeg mig også til. Jeg skal derfor ikke foregribe beghivenhedernes gang, men vil dog her ved denne forespørgsel tage fat på et par af de ting, jeg sagde under debatten i 1995.

Jeg sagde dengang, at der efter min opfattelse er tre grundlæggende betingelser, som skal være opfyldt, før en grundlovsændring kan komme på tale, og dermed vel også, før vi kan tage initiativ til at nedsætte en grundlovskommission.

For det første skal der være et påtrængende samfundsmæssigt behov for at ændre grundloven, og som hr. Kim Behnke så smukt nævnte det, har vi faktisk – også efter min opfattelse – en god grundlov, der på mangfoldige områder har vist sin langtidsholdbarhed. Dermed ikke være udelukket, naturligvis, at det er vigtigt, vi en gang imellem tager debatter som denne for at vurdere, hvordan grundloven ser ud i relation til den ny tids tendens.

For det andet skal de konkrete ændringsforslag kunne samle et meget bredt flertal i Folketinget. Og jeg lægger vægt på, at det skal være et meget bredt flertal. Det gælder for den sags skyld også tanker om at nedsætte en grundlovskommission. Det er meget vigtigt, at der er et bredt flertal bag.

For det tredje skal ændringerne have en sådan folkelig appel og tyngde, at de som krævet i grundlovens § 88 kan bære forslaget igennem ved en folkeafstemning med støtte fra mindst 40 pct. af samtlige stemmeberettigede.

For mig er det helt afgørende, at det ikke skal være nemt at ændre grundloven, men hvis den skal ændres, skal der være en meget bred folkelig baggrund derfor.

Med andre ord: Hvis ikke der blandt Folketingets partier er en bred og uforbeholden enighed om, at disse tre betingelser er eller kan opfyldes, bør vi efter min opfattelse være tilba-